

200708659/1.

Datum uitspraak: 11 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43712 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 7 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

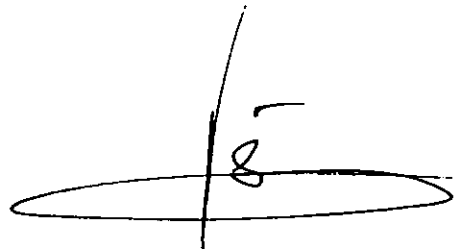
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 januari 2008

347-550.

Verzonden: 11 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

Utrecht

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 8 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door G.A. Algern
Telefoon 030-6591400
Fax 030-6591297

V-nummer / Zaak / Zaak - 18/11/2007
Datum 18/11/2007
Onderwerp MI 10-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Geertje Akke Algern, Inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Nederland
Nationaliteit(en) : Onbekand
Geslacht : mannelijk

IND RZA-:		Machete	
Dossier:		07.11.20.0033	
ULAD ontvangende:			
Bijeen:			
IND ontvangende datum:		25 NOV 2007	
Pag. streekt in:	naam:	datum:	unit:
IND-S:	naam:	datum:	unit:
Invoer:	naam:	datum:	unit:
aanvraag:	naam:	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Daza maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- geen middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 18/11/2007

25 15-12

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 26. Nov. 15:49

Tijd

: 18:10 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur
G.A. Algers

Handtekening

3208

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/43712 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 7 december 2007

inzake

, geboren op van gestelde Nederlandse en/of
Marokkaanse nationaliteit,
eiser, verblijvende in het detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
gemachtigde: mr. R.P. van der Graaf, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. C.H.H.P.M. Kelderman, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 19 november 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de
maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 20 november 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank.
Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van
schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 3 december 2007. Eiser en verweerder hebben ter
zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt
zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan,
indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring
in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid
niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen
en schadevergoeding toe te kennen. Daartoe heeft eiser gesteld dat hij degene is die hij stelt te
zijn, dat hij zowel de Nederlandse als de Marokkaanse nationaliteit heeft, dat hij in 1983 in
Nederland is geboren en altijd een Nederlands paspoort heeft gehad. Eiser heeft benadrukt dat
hij aldus rechmatig verblijf heeft in Nederland. Ter onderbouwing van zijn stellingen heeft
eiser diverse stukken overgelegd. Bij brief van 21 november 2007 heeft eiser een duplicaat van
zijn vingerafdrukken en de uitslag van een dactyloscopisch onderzoek, alsmede een
zogenoemd A5-je overgelegd. Ter zitting heeft eiser nog diverse stukken getoond en kopieën

zaaknummer: AWB 07/43712 VRONTN

blad 2

daarvan overgelegd, waaronder een Nederlandse identiteitskaart geldig tot 6 maart 2007, een uittreksel uit het geboorteregister van de gemeente van 3 december 2007, een verblijfsdocument regulier onbepaalde tijd geldig tot 25 juni 2006, een uittreksel uit de gemeentelijke basisadministratie van de gemeente van 25 maart 1998, een AGIS klantenpas, een verblijfsdocument, en diverse diploma's en cijferlijsten. Verder heeft eiser in het bijzonder nog gewezen op het door hem ter zitting overgelegde proces-verbaal met als kenmerk . Omdat voor verweerder zijn rechtmatig verblijf vóór de toepassing van de maatregel van bewaring duidelijk had kunnen zijn, heeft eiser betoogd dat die maatregel van meet af aan onrechtmatig is. Daarbij heeft eiser erop gewezen dat vanaf het moment van (strafrechtelijke) aanhouding de systemen hadden kunnen worden geraadpleegd, waaruit naar voren zou zijn gekomen dat hij rechtmatig verblijf in Nederland heeft en dat ook altijd heeft gehad. Verder is eisers zus op het politiebureau geweest om een aantal diploma's en zijn verblijfsdocument over te leggen. Tevens had hem bij de aanvraag voor een nieuw Nederlands paspoort in mei 2007 al kunnen worden gezegd dat hij niet de persoon op de foto is. Ter zitting heeft eiser erkend dat hij niet de persoon is op die foto. Uit het voorgaande volgt volgens eiser dat er geen concreet zicht op uitzetting bestaat en dat verweerder onvoldoende voortvarend handelt. Voorts betwist eiser, met uitzondering van de gronden dat hij verdacht wordt van het plegen van een misdrijf en veroordeeld is terzake van een misdrijf, de gronden waarop de maatregel van bewaring is gebaseerd. Ten slotte heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat de te verrichten belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen, nu uit alles blijkt dat hij zijn hele leven al in Nederland verblijft en Nederlander is.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Verweerder heeft zich - kort samengevat - op het standpunt gesteld dat eiser niet heeft aangetoond degene te zijn die hij stelt te zijn. Volgens verweerder heeft eiser geen rechtmatig verblijf in Nederland. Ter zitting heeft verweerder opgemerkt dat, indien komt vast te staan dat eiser de persoon is die hij stelt te zijn, alsdan moet worden aangenomen dat hij de Nederlandse nationaliteit heeft en dus hier te lande rechtmatig verblijft.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Het op ambtseid en ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van 19 november 2007 van staandehouding, overbrenging en ophouding vermeldt, voor zover thans van belang, het volgende. Eiser heeft op 8 november 2007 bij de afdeling Burgerzaken van de gemeente (hierna: Burgerzaken) een aanvraag ingediend voor de afgifte van een nieuw paspoort. Daarbij overhandigde eiser een gedeeltelijk verbrand paspoort en een tweetal pasfoto's. Als reden voor het verbrande paspoort gaf eiser op dat zijn vriendin zijn paspoort uit kwaadheid in brand had gestoken. De desbetreffende medewerker van Burgerzaken zag dat de afbeelding op de beide aangeboden pasfoto's dezelfde waren als de aanbieder. Uit een ingesteld onderzoek naar dit paspoort bleek dat de personaliabladzijde, alsmede de in het paspoort aangebrachte pasfoto grotendeels door brand waren vernietigd, waardoor het op dat moment niet mogelijk was om de aanbieder van het paspoort te vergelijken met de in dat paspoort aangebrachte foto. In het kader van de behandeling van de aanvraag werd uit het archief het aanvraagformulier van het verbrande paspoort gehaald. Vervolgens bleek dat de persoonsgegevens op beide aanvragen identiek waren, maar dat de persoon op de foto van de eerdere aanvraag niet dezelfde was als de persoon van de aanvraag van 8 november 2007. De identiteit van de eerdere aanvrager kon niet worden vastgesteld, omdat eiser zich legitimeerde met een verbrand paspoort waarin een foto was aangebracht die niet met eiser overeenkwam. Door een medewerker van de gemeente is daarop namens de

zaaknummer: AWB 07/43712 VRONTN

blad 3

gemeente aangifte gedaan van valsheid in geschrifte, strafbaar gesteld in artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht. Eiser heeft zich op 15 november 2007 omstreeks 20.00 uur bij de balie van Burgerzaken vervoegd om zijn aangevraagde paspoort in ontvangst te nemen maar is aangehouden wegens overtreding van voormeld artikel. Tijdens het verhoor volhardde eiser bij zijn verklaring dat de afbeelding op beide foto's zijn persoon betrof. Eiser is op 19 november 2007 voorgeleid aan de rechter-commissaris en is die dag om 12.00 uur door de officier van justitie hetgeenzonden en ter beschikking gesteld aan de vreemdelingenpolitie. Eiser arriveerde op 19 november 2007 om 12.15 uur op politiebureau alwaar hij op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw werd opgehouden. Op 19 november 2007 om 18.10 uur is eiser in bewaring is gesteld, na te zijn gehoord op grond van artikel 5.2 van het Vreemdelingenbesluit 2000.

2.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder, gelet op de stukken die hem tot aan de zitting ter beschikking stonden, heeft mogen aannemen dat eiser niet degene is die hij stelt te zijn. Bij dit oordeel heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat eiser steeds heeft volgehouden de persoon te zijn op de foto behorend bij de eerdere aanvraag van mei 2007 voor de afgifte van een Nederlands paspoort. Dit terwijl in het proces-verbaal van 19 november 2007 van de afdeling Falsificaten van de politie Utrecht wordt geconcludeerd dat de foto op die eerdere aanvraag vrijwel zeker niet dezelfde persoon is als de persoon (eiser) afgebeeld op de foto van de nieuwe aanvraag. Verder heeft eisers zus blijkens het proces-verbaal van bevindingen van 26 november 2007 op 22 november 2007 eveneens verklaard dat de persoon van de foto op de eerdere aanvraag niet haar broer is. Het proces-verbaal van bevindingen van 24 november 2007 vermeldt dat eiser heeft verklaard dat dat gelogen is en het proces-verbaal van nader gehoor van 21 november 2007 vermeldt dat eiser heeft verklaard dat de pasfoto's op de twee paspoortaanvragen van één persoon is, namelijk van hem. Bij voormeld oordeel heeft de rechtbank verder in aanmerking genomen dat eiser diverse malen heeft gesteld naast de Nederlandse nationaliteit tevens de Marokkaanse nationaliteit te hebben. Blijkens proces-verbaal van bevindingen van 24 november 2007 heeft eiser verklaard dat het verbrande paspoort van hem is en dat hij niet zeker weet of hij de Nederlandse nationaliteit al had bij zijn geboorte, of dat hij naderhand is genaturaliseerd is tot Nederlander. Tevens is in aanmerking genomen dat het proces-verbaal van bevindingen van 30 november 2007 vermeldt dat de personalia op het duplicaat van eisers vingerafdrukken en in de uitslag van een dactyloscopisch onderzoek (DNRI) door eiser zelf zijn opgegeven. Ter zitting heeft verweerder benadrukt dat de vermelding in die stukken van de Nederlandse nationaliteit niet het gevolg is van verificatie met een door eiser overgelegd identiteitsdocument. Het duplicaat vermeldt ook bij het vakje eigen verklaring "J" van ja, en vermeldt bij de vakjes "doc nr." en "omschr.": "onbekend". Het proces-verbaal van bevindingen vermeldt wat betreft het zogenoemde AS-je eveneens dat de daarin vermelde Nederlandse nationaliteit niet is gecontroleerd aan de hand van identiteitspapieren. Dat eisers zus op 22 november 2007 een verlopen vreemdelingendocument, type II, voorzien van de personalia geboren te Utrecht op en van Marokkaanse nationaliteit, heeft ingeleverd, neemt naar het oordeel van de rechtbank niet de ontstane onduidelijkheid omtrent de identiteit van eiser weg. Dit te minder nu het bevreemding wekt dat eiser een verblijfsdocument bezit terwijl hij, zoals hij in zijn brief van 21 november 2007 heeft gesteld, altijd een Nederlands paspoort heeft gehad. In hetgeen eiser overigens tot aan de zitting heeft overgelegd en aangevoerd heeft verweerder terecht geen aanleiding gezien om daarmee eisers gestelde identiteit als vaststaand aan te nemen. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet de Nederlandse nationaliteit bezit, noch anderszins rechtmatig hier te lande verblijft.

zaaknummer: AWB 07/43712 VRONTN

blad 4

2.6 Met betrekking tot de gronden van de maatregel van bewaring overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank stelt vast dat eiser niet beschikt over een geldig document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Verweerder heeft zich, mede gelet op voormeld proces-verbaal van 19 november 2007 van de afdeling Falsificaten van de politie Utrecht, terecht op het standpunt gesteld dat eiser gebruik heeft gemaakt van een vals dan wel vervalst document. Verder heeft verweerder terecht gesteld dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat het proces-verbaal van 21 november 2007 vermeldt dat de verbalisant op 17 november 2007 op het door eiser opgegeven GBA-adres te heeft geconstateerd dat die woning geheel ontruimd is. Daaruit blijkt verder dat de eigenaar heeft verklaard dat die woning op 31 oktober 2007 is opgeleverd. Eiser heeft naar het oordeel van de rechtbank ook overigens niet aangetoond dat hij over een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland beschikt. Tevens heeft verweerder terecht gesteld dat eiser geen middelen van bestaan heeft, nu hij bij het gehoor voorafgaande aan de bewaring heeft verklaard ongeveer € 20,- of € 30,- te bezitten. Tot slot stelt de rechtbank vast dat eiser de gronden dat hij verdacht wordt van het plegen van een misdrijf (valsheid in geschrifte) en veroordeeld is terzake van een misdrijf niet heeft berwist. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op voormelde gronden de maatregel van bewaring heeft kunnen opleggen en dat die gronden de maatregel kunnen dragen. Onder deze omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank kunnen concluderen dat er een ernstig vermoeden bestaat dat eiser, indien in vrijheid gesteld, zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.7 Met betrekking tot de onder 2.2 vermelde, door eiser ter zitting getoonde en in kopieën overgelegde stukken stelt de rechtbank voorop dat het voor rekening en risico van eiser komt dat hij eerst dan daarmee is gekomen. Indien eiser de originele stukken heeft overgelegd aan verweerder, dient verweerder vooralsnog de gelegenheid te worden geboden daarnaar onderzoek te (laten) verrichten. De rechtbank is van oordeel dat onder deze omstandigheden niet geoordeeld kan worden dat zicht op uitzetting ontbreekt en dat verweerder onvoldoende voortvarend werkt aan de uitzetting. Naar het oordeel van de rechtbank dienen de belangen van eiser bij invrijheidstelling vooralsnog niet zwaarder te wegen dan de belangen van verweerder bij voortzetting van de maatregel van bewaring.

2.8 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.9 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.10 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

11/12 2007 16:32 FAX

07-12-2007 15:59

VAN-VK UTRECHT BEWARING

+31302233648

T-640 P.006/006 F-554

zaaknummer: AWB 07/43712 VRONTN

blad 5

Bestissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.P. Glerum en in het openbaar uitgesproken op
7 december 2007.

De griffier:

mr. M.R. Groenewoud

De rechter:

mr. M.P. Glerum

afschrift verzonden op:

- 7 DEC. 2007

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten. Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Advocaten en Procureurs

Mr. L. Louwerse
 Mr. R.A. van der Velde
 Mr. H.J. Veen
 Mevr. Mr. P.C. Smit
 Mevr. Mr. S. Sewnath
 Mr. S.F.J. Smeets
 Mr. R.J.J. Flantua
 Mr. D.C. Vlieland
 Mr. W. Hendrickx
 Mr. E. Osinga
 Mr. R.P. van der Graaf
 Mr. I. Özkara
 Mr. M. Mos

Chef de Bureau:
 Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
 Mr. B.P.J. van Riel LL.M.
 Mr. J.A. Schadd

PER TELEFAX: 070-3651380

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's Gravenhage (FALK)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 DEC 2007	
ZAAKNR.	8659
AAN:	V3
BEHANDELD DO:	PAR:

Utrecht, 11 december 2007

5498-A

Onze ref. : 20711092 LL/MR
 Uw ref : AWB 07/43712 (kenmerk 1° aanleg beroep, Rechtbank
 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht)
 Inzake :

Hoogedelgestreng College,

Namens de heer geboren op van Nederlandse en Marokkaanse nationaliteit, momenteel verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, hierna te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de Biltstraat 110-112 (Postbus 13273, 3507 LG) ten kantore van advocaat en procureur Mr R.P. van der Graaf, wordt verklaard onderhavig hoger beroep namens appellant in te dienen tegen bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 7 december 2007, onder nummer Awb 07/43712. Ik ben door appellant daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, een en ander omschreven in artikel 70 Vw 2000.

Appellant is van mening, dat bij afweging van alle betrokken belangen de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen komen.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, Sector Bestuur, van 7 december 2007, onder Awb nummer 07/43712 gewezen, van welke uitspraak bijgaand een kopie wordt overgelegd.

Het hoger beroepsschrift berust op de navolgende grief.

Appellant is daarbij met name van oordeel dat hij, Nederlander zijnde, ten onrechte wordt onderworpen aan de maatregel van vreemdelingenbewaring ten aanzien van zijn verwijdering waar toelating is gewaarborgd af te doen in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000.

GRIEF 1

In overweging welke de Arrondissementsrechtbank heeft gedaan op pagina 3 onder 2.5 heeft de Arrondissementsrechtbank, kort gezegd, het standpunt van thans geïntimeerde, gelet op de stukken die hen tot aan de zitting ter beschikking stonden, mogen aannemen dat eiser niet degene is die hij stelt te zijn. Ten onrechte. Appellant, de heer [naam] is op [datum] in Nederland geboren (vergelijk uittreksel van de gemeente [gemeente] d.d. 25 maart 1998, kopie bijgevoegd). In het oordeel van de Arrondissementsrechtbank heeft mee gewogen dat appellant heeft volgehouden de persoon te zijn op de foto behorend bij een eerdere aanvraag van mei 2007 voor afgifte van een Nederlands paspoort. De situatie is aldus dat eerder inderdaad een paspoort is aangevraagd en verkregen met een daarbij behorend, niet van appellant, zijnde pasfoto. Na beschadiging van het paspoort heeft eiser getracht dit paspoort in te wisselen met een wel hem goedgelijkende pasfoto. Toen dit verschil werd opgemerkt door ambtenaren van de gemeentesecretarie. De Arrondissementsrechtbank miskent dat appellant in het kader van zijn strafrechtelijke aanhouding zich op een, strafrechtelijk, standpunt heeft gesteld. Het strafrechtelijk voortraject is voor de beoordeling van de onderhavige maatregel van vreemdelingenbewaring niet althans minder relevant zoals uw Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State reeds bij herhaling heeft uitgemaakt. Het gaat er immers om dat betrokkene wel degelijk de persoon is, te weten [naam] ook al was een paspoort eerder afgegeven ten name van deze persoon met een onjuiste pasfoto afgegeven. Vast staat immers dat juist naar aanleiding van de pasfoto in dit paspoort, dit paspoort als vals is bevonden. Ook ter terechtzitting in het kader van de onderhavige maatregel van bewaring heeft betrokkene, thans appellant, aangegeven inderdaad niet de persoon te zijn behorende op het vals bevonden paspoort nu de daarin aangebrachte foto niet van thans appellant is. Dat appellant heeft aangegeven niet exact te weten of hij sedert geboorte of naderhand Nederlander is geworden, staat los van het op zichzelf als vaststaand aan te nemen feit dat een persoon zich noemende [naam] geboren op [datum] daadwerkelijk van Nederlandse nationaliteit is. Vergelijk in dit kader het procesverbaal van de heer T.W.C. de Kivet, brigadier van regionaal politiekorps te Utrecht d.d. 30 november 2007 waarin wordt overwogen dat inderdaad [naam] geboren op [datum] is geboren in Nederland. "Echter betrokkene heeft niet altijd een Nederlands paspoort gehad. Betrokkene zou volgens de gemeentelijke basisadministratie pas op 23 januari 2002 via een optieverklaring bij de burgemeester van [gemeente] de Nederlandse nationaliteit hebben verkregen. Vanaf die datum zou hij dus ook pas over een Nederlands paspoort kunnen/hebben beschikt". Als algemeen vaststaand bekend gegevens is dat personen die de Marokkaanse nationaliteit hebben deze nationaliteit niet kwijtraken als gevolg van naturalisatie c.q. het verkrijgen van een, voor de Marokkaanse nationaliteit, vreemde nationaliteit. Betrokkene heeft dan ook naast zijn Marokkaanse nationaliteit tevens de Nederlandse nationaliteit.

Appellant is eerder met justitie in aanraking geweest ter zake het plegen van strafbare feiten. Een en ander is ook aan de orde gekomen bij de mondelinge behandeling in het kader van de maatregel van bewaring. In dat verband zijn diverse malen in het verleden dactyloscopische onderzoeken geweest naar de identiteit van betrokkene waarbij omtrent de identiteit van betrokkene in het verleden nimmer vragen zijn gesteld en de persoon behorende bij de in de databank van dactyloscopische overzichten in het kader van het strafrecht voorhanden bij het Parket van de Officier van Justitie, staat vast dat deze dactyloscopische sporen van deze betrokkene, appellant, behoren bij de identiteit van de heer [redacted] geboren op [redacted]

Niet anders kan dan ook worden geconcludeerd dat het hier gaat om één en dezelfde persoon. Door mitsdien te overwegen als de Arrondissementsrechtbank heeft gedaan miskent zij in dit kader de hiervan belang zijnde feiten.

In aansluiting daarop het volgende.

Tijdens het onderzoek ter terechtzitting bij de Arrondissementsrechtbank zijn er grote hoeveelheden originele documenten getoond behorende bij de persoon [redacted]. Hieronder vallen cijferlijsten, diploma's, getuigenverklaringen, terwijl ook de ouders van de heer [redacted] met hun identiteitsdocumenten ter zitting aanwezig waren. Deze ouders zijn momenteel woonachtig in België. Door te overwegen als de Arrondissementsrechtbank heeft gedaan gaat zij voorbij aan deze, overweldigende, hoeveelheid bescheiden waaruit kan worden afgeleid dat appellant is wie hij thans stelt te zijn. Daarnaast kan uiteraard, zoals hierboven reeds opgegeven is de heer [redacted] meerdere malen met Justitie in aanraking geweest ter zake van het plegen van strafbare feiten, ook aan diverse ambtenaren in dienst bij het Korps van Politie worden verzocht, ambtshalve, te bezien wie betrokkene is. Betrokkene is dan ook van oordeel dat niet wordt voldaan aan hetgeen gesteld in artikel 59 lid 1 Vreemdelingenwet 2000 namelijk dat de "vreemdeling", met het oog op uitzetting in bewaring kan worden gesteld. Betrokkene is immers geen vreemdeling.

In dit verband is tevens opvallend dat de zuster van appellant op 22 november 2007 een origineel verblijfsdocument met daarop een goedgelijkende pasfoto ten name van appellant met een geldigheidsduur, afgegeven op [redacted] en geldig tot [redacted] heeft overgelegd. Dit verblijfsdocument is niet als vals of vervalst aangemerkt. Het is voor verweerder zonder meer mogelijk om aan de hand van de pasfoto bij verweerder aanwezig in verband met het destijds afgegeven verblijfsdocument dan wel op basis van dit, originele, verlopen verblijfsdocument met behulp van technische apparatuur een gezichtsvergelijkende studie te doen op basis waarvan niet anders kan worden gedaan dan vastgesteld worden dat de persoon zich noemende [redacted] momenteel zich bevindende in de maatregel van vreemdelingenbewaring, de persoon is aan wie destijds dit origineel verblijfsdocument is afgegeven waarbij vast moet staan dat dit de persoon is die naar aanleiding van de optieverklaring afgelegd bij de burgemeester van de gemeente [redacted] op 23 januari 2002 degene is die de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen.

Door te overwegen als de Arrondissementsrechtbank onder 2.5 van haar thans bestreden uitspraak heeft gedaan met name dat naar het oordeel van de Arrondissementsrechtbank de niet de ontstane onduidelijkheid omtrent de identiteit is weggenomen, oordeelt de Arrondissementsrechtbank onbegrijpelijk althans niet voldoende gemotiveerd. In zoverre vraagt appellant zich af wat hij meer of anders moet stellen ten einde aan te tonen dat hij van Nederlandse nationaliteit is en is wie hij zegt en stelt te zijn. In dit verband kan niet onvermeld blijven dat betrokkene een grote hoeveelheid originele documenten zoals hierboven reeds aangegeven in de procedure heeft willen inbrengen en nog steeds bereid is deze in de procedure in te brengen. Een origineel verlopen identiteitskaart is afgegeven ten name van betrokkenen bij thans geïntimeerde, terwijl betrokkene eveneens in staat is om meer of andere gegevens zoals klassenfoto's en dergelijke te tonen waaruit kan blijken dat hij immer in Nederland woonachtig is geweest en uit de bestanden van bijvoorbeeld scholen waar onderwijs is genoten kan worden afgeleid dat dit de persoon is die op de foto's te zien is. Betrokkene heeft geen identiteitsdocument op dit moment voorhanden waarmee hij zijn identiteit kan aantonen en verkeert dan ook in bewijsnood. In dit verband is betrokkene dan ook van oordeel dat er, indien en voor zover een zwaardere bewijslast op hem wordt gelegd, er sprake is van een duivelse bewijslast.

Door te overwegen als de Arrondissementsrechtbank heeft gedaan, zoals hierboven reeds onder grief 1 vermeldt, miskent de Arrondissementsrechtbank dat betrokkene ook zijn originele identiteitskaart ten tijde van het inwisselen van zijn paspoort die als gevolg van brand als verloren gegaan kan worden beschouwd en naar aanleiding waarvan hij, strafrechtelijk is aangehouden, destijds is ingeleverd. Dit originele identiteitsdocument, eveneens beschadigd, is eveneens een document naar aanleiding waarvan de identiteit van betrokkene kan worden vastgesteld. De arrondissementsrechtbank heeft in weerwil van het gegeven dat één en ander wel is ingenomen in het kader van het strafrecht ook hieraan geen enkele waarde toegekend.

GRIEF II

Door te overwegen als de Arrondissementsrechtbank onder 2.6 van de thans bestreden uitspraak heeft gedaan, met name dat er voldoende gronden aanwezig zijn om te komen tot toepassen van de maatregel van bewaring miskent de Arrondissementsrechtbank dat betrokkene geen vreemdeling is c.q. betrokkene beschikt over de Nederlandse nationaliteit en derhalve geen beoordeling in het kader van de gronden van bewaring kan vellen.

Toelichting:

Onderhavig grief heeft uiteraard geen zelfstandige betekenis. De vaststelling zoals onder grief 1 gedaan dat betrokkene thans appellant beschikt over de Nederlandse nationaliteit maakt dat ook de overweging in de thans aangevallen uitspraak op pagina 4 onder 2.6 met betrekking tot de gronden van bewaring, niet juist kunnen zijn.

In dit verband kan overigens erkend worden dat de afdeling falsificate van de politie Utrecht in het procesverbaal van 19 november 2007 terecht opmerkt dat er sprake is van een vals dan wel een vervalst document nu het door appellant aangeboden paspoort een paspoort betreft ter inwisseling met daarin een pasfoto welke niet van appellant is. Dat niet vastgesteld is geworden dat appellant een vast woonadres in Nederland heeft laat onverlet dat hij beschikt over de Nederlandse nationaliteit maar, kennelijk, geen vast woon – of verblijfsadres heeft.

GRIEF III

Door te overwegen als de Arrondissementsrechtbank heeft gedaan onder 2.7 van de thans bestreden uitspraak op pagina 4, miskent de Arrondissementsrechtbank regels van het recht althans beginselen van een behoorlijke procesorde.

Toelichting:

De Arrondissementsrechtbank overweegt onder 2.7 van de thans bestreden uitspraak dat de door eiser ter zitting getoonde documenten, voor zijn rekening en risico komt dat deze eerst ter zitting worden overgelegd. De Arrondissementsrechtbank miskent dat naar aanleiding van het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting wordt beslist aangaande deze ingrijpende vrijheidsbenemende maatregel. Van belang is dat er geen wettelijke termijn is waarbinnen door appellant stukken in de procedure kunnen worden ingebracht. Het gaat hier om relatief korte termijnen en een lexspecialist ten opzichte van de Algemene Wet Bestuursrecht. De algemene termijn van 10 dagen in de Algemene Wet Bestuursrecht in verband met het inbrengen van nieuwe stukken in het kader van de beroepsprocedure, is niet van toepassing in de onderhavige procedure. Juist gezien de korte termijnen kan het soms niet anders dan dat op een zeer laat moment originele documenten worden getoond. De ouders van appellant, aanwezig ter terechtzitting, zijn niet in Nederland woonachtig. Zij hebben weliswaar de Nederlandse nationaliteit, maar hebben zich thans met enkele kinderen uit het gezin van appellant, gevestigd in België. In verband met de zitting zijn de ouders naar Nederland gekomen en hebben daarbij originele documenten van hun zoon mee genomen. Wellicht niet elegant, laat dit onverlet dat de Arrondissementsrechtbank ook naar aanleiding van deze overgelegde en getoonde stukken ter terechtzitting uitspraak zal moeten doen. Eventueel kan uiteraard gebruik worden gemaakt van schorsing ter terechtzitting of, kort, aanhouden van de behandeling ter terechtzitting ten einde thans geïntimeerde in de gelegenheid te stellen onderzoek te doen naar authenticiteit van de ter zitting getoonde en overgelegde bescheiden. Het gaat immers om een dermate vergaande maatregel waarbij iemand van zijn vrijheid wordt ontnomen op basis van het feit dat hij niet zou beschikken over de Nederlandse nationaliteit, hetgeen in het onderhavige geval bepaald wel het geval is. Appellant is tevens in dit kader van oordeel dat de Arrondissementsrechtbank haar zelfstandige bevoegdheid miskent tot het doen van onderzoek naar aanleiding van het haar voorgelegd bewijsmateriaal. In dit verband zou zij bijvoorbeeld een deskundige bericht kunnen gelasten c.a.

Gelet op het vorenstaande wordt verzocht aan uw Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State het hoger beroep schrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, Sector Bestuur onder zaaknummer AWB 07/43712 d.d. 7 december 2007 te vernietigen en opnieuw rechtvaardig te bepalen als uw Afdeling Bestuursrechtspraak in goede justitie vermenen te behoren.

Advocaat-Gemachtigde.

Gelieve de voor dit beroep schrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening contact te brengen PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110/112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *